

nimæ concursu, modo mere mechanico, effici posse. Vis hoc evidenti exemplo illustratum? Si Divinæ voluntati placuisse, animam Iulii Cæsaris altero statim die ab illius creatione annihilare, corpus tamen Cæsaris exserratum fuisset vim suam motricem omnem, & inde a nativitate ad necem, coherentem in suis mutationibus successionem fuisset obseruaturum, & speciatim certo die atque hora ad senatum accessurum, & haec atque illa verba prolocuturum. Potesne tibi persuadere Lettor, haec esse verba & dogmata Viri, qui abstinuit ab hypothesibus fictitiis, neque in principiorum loco habuit, nisi quod vel experientia clara vel demonstratione nitatur? Confer Acta Eruditorum Lips. A. 1719. pag. 124.

IX. Repetere haec paucis volui, ut quiuis videat, quam longe haec noua philosophemata, imo opinionum monstra, absint & a veritate, & a clara, perspicua, fana, imo orthodoxa Philosophia Cartesii. Unde non obscure liquet, quid sub finem praecedentis seculi & ab initio huius currentis nonnullos, qui aliquid monstri alebant, mouerit, Philosophiam Cartesii quantum pote eliminare & in suspicionem incertitudinis & falsitatis adducere, licet etiam ut suæ famæ & existimationi consulerent, quamdiu ea Philosophia fuit in honore, absurdâ sua dogmata, ut illi consentanea & inde deducta, commendaverint. Qua ratione suis absurdis opinionibus fidem & speciem conciliare studuerunt; simulque Philosophiam Cartesianam plurimorum piorum & veritatis amantium, sed in ea Philosophia non satis versatorum, odio exposuerunt, ac si esset Spinozistica, & tam absurdâ dogmata in ea essent fundata. Sed Disputatione mea de *unione mentis & corporis*, Halæ Saxonum recusa, plurimisque imo omnibus copiosissimæ novæ editionis exemplaribus per universam Germaniam distractis, quam plurimi rectius sunt informati, & agnoverunt, non esse ea dogmata Cartesii, nec Cartesianorum, nec mea, licet ut consentiens nominatim in partes essem vocatus, sed Spuriorum Cartesianorum, asseclarum potius Spinozæ, & nomine Cartesii & Cartesianorum abutentium, & hac arte, dolo & impostura, orbi eruditio imponentium.

X. Quia autem non desunt quidam, qui illa opinionum monstra incrustant, & fucum iis illinunt, rogatus a Viris pii & veritatis amantibus, & scripturus iterum Disputationem Philosophicam, inanimum induxi examinare quatuor illas species simplicium, quas statuit